

คนในมุมมองของข้าพเจ้า

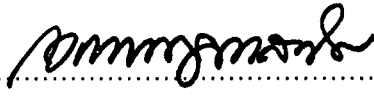

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2541

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 34502
วัน, เดือน, ปี 11 ต.พ.ย. 2542

รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสณีย์)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์
.....ประธานกรรมการ

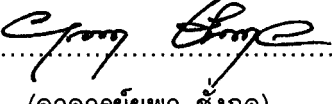
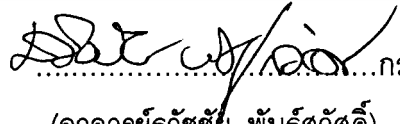
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

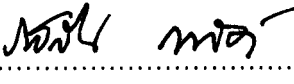
 กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราชน) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี) กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

 กรรมการ (อาจารย์วุฒิมกร คงคา) กรรมการ (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ (อาจารย์ยุพา ชังกุล) กรรมการ (อาจารย์ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสนิน กาสต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	"คนในมุมมองของข้าพเจ้า"
ชื่อ	นาย พันธชัย น้อยอารีย์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2541
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ "คนในมุมมองของข้าพเจ้า" ได้ให้ความสำคัญกับชีวิต การอยู่ในโลกส่วนตัวของคนพิการทางสมองหรือเด็กปัญญาอ่อนที่มีความแตกต่างจากชีวิต และความเจริญที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อคนผิดปกติ ทำให้ได้ศึกษาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในงาน และศึกษาคนผิดปกติในบางแง่มุมที่ข้าพเจ้าสนใจ ทั้งยังได้แก่งคิดบางอย่าง สามารถนำมาใช้ในชีวิตได้ ในบางส่วนน่าจะทำให้ชีวิตมีความสุขขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้มีที่มาจากการมองชีวิตของคนที่ต้องเคร่งเครียดกับการทำงานและต้องอยู่กับมลภาวะในความเจริญของเมือง เมื่อเห็นชีวิตของคนผิดปกติทางสมอง(คนบ้า) ก็รู้สึกชีวิตเขาไม่ต้องมีอะไรเลย เขาก็สามารถอยู่ได้และไม่ต้องสนใจผู้อื่น ถ้าเราสามารถดึงเอาแง่มุมบางอย่างของเขามาใช้ได้ แนวความคิดนี้เกิดขึ้นเมื่อได้พบเห็นคนผิดปกติทางสมองกิริยาท่าทาง เวลาเขาทำอะไรต่างๆจะมีท่าทางแปลกๆแตกต่างไปจากคนปกติ สิ่งนี้จึงเป็นตัวหลักที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการสร้างสรรค์และบวกรับจินตนาการส่วนตัวที่มีความรู้สึกถึงคนผิดปกติเหล่านี้ ทั้งยังได้ศึกษานุคคลเหล่านี้ในบางส่วนตามสถานที่ต่างๆที่ได้พบเจอเขา ส่วนมากจะเป็นตามข้างถนน บางทีก็ต้องไปดูตามบ้านที่บำบัดบุคคลเหล่านี้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสร้างสรรค์งาน

ในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้นำกิริยาท่าทางของคนผิดปกติมาเป็นรูปทรงในงาน โดยมีการแบ่งช่อง การบิดเบี้ยว การยื่นออกมาของเฟรมและรูปทรงคน การใช้สีที่แสดงออกถึงการมีความสุขและเป็นโลกส่วนตัว เป็นงานจิตรกรรมสีน้ำมันที่ยังคงความเป็นรูปธรรมอยู่ในงาน ตัวงานเป็น 2 มิติและ 3 มิติ แต่ยังคงเป็นแบบติดผนังอยู่ โดยใช้วัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนและเป็นเอกสารที่ห้ามมิให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นตัวช่วยอยู่บนพื้นเฟรม มีจำนวนทั้งหมด 4 ชั้น ในการสร้างสรรค์มีการสื่อหรือแทนค่า
ความหมายโดยใช้รูปทรงคน สี่ การบิดเบี้ยว การยื่นของคนกับเฟรม บรรยากาศรอบข้าง
การใช้เส้นตัดรูปทรงคน สิ่งเหล่านี้ยังเป็นทัศนธาตุในงานศิลปะไปในตัว ทั้งทิศทางของรูป
ทรงคน น้ำหนักจากสี การใช้พื้นที่ว่าง จังหวะในการยื่นของเฟรม พื้นผิวที่เกิดขึ้นกับการยื่น
ของรูปทรงคน และที่แปรของสีที่ใช้ แต่ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นก็เพื่อที่จะแสดงให้เห็น
ถึงความรู้สึกและมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มีต่อบุคคลผิดปกติและคนปัญญาอ่อน จึง
เป็นการแสดงออกมาในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

หนังสือประกอบผลงานศิลปะเล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ หัวข้อ “คนในมุมมองของข้าพเจ้า” จัดอยู่ในสาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ เป็นภาควิชาหนึ่งในคณะสถาปัตยกรรม เป็นการอธิบายให้ความเข้าใจเรื่องความคิดมุมมองของข้าพเจ้าในการมองคนพิการทางสมองและจิตใจในแง่บวก เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการศึกษา การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า สิ่งที่อธิบายส่วนใหญ่ในหนังสือเล่มนี้เป็นความคิด ความรู้สึกโดยตรงของข้าพเจ้า บางอย่างอาจไม่ตรงกับความคิดของหลายๆท่าน แต่ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นประโยชน์ได้บ้างกับผู้สนใจศึกษาในความคิดของข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้

หนังสือประกอบผลงานศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็นเล่มแรกที่ข้าพเจ้าทำขึ้นจึงน่าจะมีความเป็นไปได้สูงที่จะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงขอร้องไว้ ณ ที่นี้และขอรับความผิดพลาดไว้เพียงผู้เดียว

นาย พันธ์ชัย น้อยอารีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้านาย พันธุ์ชัย น้อยอารีย์ ขอขอบคุณ บุคคลพิการทางสมองและจิตใจ คน
ปัญญาอ่อนทุกท่านที่ข้าพเจ้าได้ไปพบเจอและสังเกต ถ่ายรูปมาเป็นข้อมูลสร้างสรรค์ผลงาน
ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรณรงค์ สิงห์เสนี ที่ให้คำปรึกษาในการทำงานต่างๆ
และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ น้อง และอาจารย์หลายๆท่าน ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือกระผมใน
หลายๆเรื่อง ขอขอบพระคุณเป็นพิเศษสำหรับแม่ของผม พี่นิง พี่น่อง พี่นก คนเล็ก และ
หมวยเล็ก ทั้งหมดเป็นกำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆมากมาย และยังมีป้า
กับพี่นุ้ย คนที่ทำทุกอย่างให้ผมได้ศึกษาเล่าเรียนจนถึงปัจจุบันนี้ และคงเป็นกำลังใจอยู่
ในใจของผมตลอดไป

ขอขอบพระคุณทุกๆท่านไว้ ณ ที่นี้อีกครั้ง
นาย พันธุ์ชัย น้อยอารีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
- ความสำคัญ	1
- วัตถุประสงค์ (จุดประสงค์)	3
- ขอบเขตของโครงการ - ขอบเขตของเนื้อหา สาร	4
- ขอบเขตของรูปแบบ	4
- ขอบเขตของชนิดงาน เทคนิค และจำนวน	5
บทที่ 2 ความบันเทิงใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์	
- ที่มาแห่งความบันเทิงใจ	7
- แนวความคิด	8
บทที่ 3 การดำเนินงาน	
- ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	9
- การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	12
- การสร้างภาพร่าง การสร้างแบบจำลอง	17
- เทคนิค (วิธีการ) สร้างสรรค์	28
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	
- วิเคราะห์ทัศนธาตุ (การแทนค่าความหมาย)	33
- การพัฒนาผลงาน (ตั้งแต่เริ่มขึ้นแรก - ขึ้นสุดท้าย)	36
บทที่ 5 บทสรุป	44
บรรณานุกรม	45
ประวัติผู้เขียน	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพคนผิดปกติ (ปัญญาอ่อน)	10
ภาพการนำข้อมูลมาสร้างภาพ	13
ภาพการสร้างภาพร่าง	18
ภาพแบบจำลอง	22
ภาพรายละเอียดในการสร้างสรรค์	29
ภาพผลงาน	
- ชั้นที่ 1	36
- ชั้นที่ 2	38
- ชั้นที่ 3	40
- ชั้นที่ 4	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 (บทนำ)

ความสำคัญ

ในปัจจุบันการดำรงชีวิตอยู่ของคนธรรมดาทั่วไป ส่วนมากจะต้องการความสะดวกสบาย ต้องการให้ครอบครัวมีความสุข บ้างก็อยากให้ชีวิตตัวเองมีความสุข สิ่งที่คุณทั่วไปมีความอยากเหล่านี้ ล้วนแต่จะต้องพึ่งองค์ประกอบหลายๆอย่างรวมทั้งเงินทอง เกียรติยศ ชื่อเสียง ประกอบกับความหรูหรา ฟู่ฟ่า ฟุ่มเฟือย หรือที่บางคนเรียกว่าความเจริญ ทำให้บ้านเมืองมีการแข่งขันกัน เริ่มจากการแข่งขันกันทางวัตถุมีการก่อสร้างอาคารตึกรามบ้านช่องให้ยิ่งใหญ่สวยงาม ตึกที่สร้างขึ้นจึงเหมือนกับการแสดงให้เห็นความเจริญรุ่งเรือง จนถึงการมีรถยนต์ เพิ่มยิ่งขึ้นเรื่อยๆ สิ่งเหล่านี้กลับกลายเป็นมลภาวะที่ไม่ดีขึ้นในสังคม และได้ทำให้คนเกิดความแค้นชิงดีกัน เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสะดวกสบาย เมื่อความต้องการของคนมีเพิ่มมากขึ้นหรือในบางคนก็มีมากเกินไป ทำให้มีความอยากได้เกิดขึ้นเต็มไปหมด บางคนเมื่อมีความอยาก ความต้องการ ก็ต้องทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มา บ้างต้องควบคุมตัวเองให้ดูดีเพื่อแลกกับอะไรบางอย่าง บ้างก็ต้องทำตัวให้สะอาด มีมารยาท ต้องพูดจาอ่อนน้อม ทั้งที่ตัวเองไม่ได้มีนิสัยเป็นอย่างนั้นเลย หรือบางคนต้องยอมทำตามคำสั่งที่ไม่เต็มใจ หรืออาจเป็นเพราะหน้าที่ที่ต้องยอมทำเพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งที่เขาต้องการ

สิ่งที่กล่าวมาเหล่านี้ทำให้เกิดความเครียด เกิดความกดดันต่างๆซึ่งในบางอย่างแล้วคนเราสามารถหลีกเลี่ยงได้ เมื่อข้าพเจ้ากลับมามองดูก็ได้ความคิดเกิดขึ้นว่ายังมีบุคคลอีกประเภทหนึ่งที่ไม่ต้องทำสิ่งเหล่านี้ แต่ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่สนใจสิ่งต่างๆรอบข้าง บุคคลประเภทนี้ก็คือ คนที่มีความพิจารณาทางสมองและจิตใจ บุคคลประเภทนี้มีอยู่ 2 ลักษณะที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ คือ

1. บุคคลที่เราพบเห็นโดยทั่วไปตามข้างถนนหรือสถานที่สาธารณะต่างๆ บุคคลประเภทนี้จะต้องดำรงชีวิตอยู่ได้ไปวันหนึ่งๆโดยไม่สนใจสภาพรอบข้าง ปล่อยเนื้อตัวสกปรกมอมแมม ทำอะไร กินอะไร ที่ไหนก็ได้ อยู่ในโลกส่วนตัวของตัวเอง บุคคลประเภทนี้คนปกติส่วนใหญ่จะรังเกียจ หวาดกลัว โดยเรายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนประเภทนี้คิดอะไรอยู่ ซึ่งอาจจะไม่มีอันตรายกับใครเลยก็ได้

2. คนปัญญาอ่อน คนลักษณะนี้จะสังเกตได้ง่ายเพราะจะมีลักษณะอาการ รูปร่างคล้ายๆกัน ส่วนใหญ่จะมีความสุขในโลกของตัวเอง แต่ก็ยังเล่นหรือทำกิจกรรมใดๆ ทั้งสน ออกกำลังกายและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างอื่นได้ หากได้รับการฝึกสอนเป็นเวลานาน บุคคลประเภทนี้สามารถปรับตัวให้เข้าสังคม
ได้บ้างหากมีผู้ดูแล แต่ก็ยังมีความเป็นโลกส่วนตัวอยู่

เมื่อข้าพเจ้าได้พบเห็นและได้ศึกษาบุคคลประเภทนี้มาบ้างก็เกิดความคิดขึ้นกับตัว
เองว่าบุคคลประเภทนี้น่าจะมีความสุขที่สุด เพราะเขาไม่ต้องฝืนทำอะไรต่างๆอีกมากมายที่คน
ธรรมดาต้องทำ อีกทั้งยังมีโลกส่วนตัวของตัวเองที่บุคคลอื่นไม่สามารถจะเข้าไปยุ่งกับตัวเขา
ได้ และเพราะเหตุนี้เองทำให้คนอื่นๆหลายๆคนไม่อยากจะเข้ามาสนใจกับตัวเขา ทำให้เขา
ไม่ต้องมาวุ่นวายกับบุคคลรอบข้าง ในความคิดของข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลคนใดที่สามารถ
ปล่อยวาง หรือลดความต้องการในสิ่งที่ตัวเองอยากได้มากที่สุดก็น่าจะมีความสุขมากที่สุด
แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ (จุดมุ่งหมาย)

1. ข้าพเจ้าได้เสนอมุมมองแง่มุมมองหนึ่งของข้าพเจ้าในทางบวก ที่มีต่อคนพิการทางสมองและจิตใจ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก บวกกับจินตนาการส่วนตัว ที่ข้าพเจ้ามีต่อคนพิการทางสมองและจิตใจหรือคนปัญญาอ่อน ในบางแง่มุมออกมาเป็นผลงานศิลปกรรม ทั้งยังได้ศึกษาบุคคลประเภทนี้ในจุดที่ตัวข้าพเจ้ามีความสนใจและมีบางส่วนออกมาในการสร้างสรรค์
2. ได้ปฏิบัติงานในเชิงสร้างสรรค์และได้ทดลองเทคนิค ดังที่ข้าพเจ้าต้องการออกมาเป็นผลงานศิลปะในลักษณะสื่อผสม
3. สามารถนำแนวความคิดหรือมุมมองที่ข้าพเจ้ามีต่อคนผิดปกติว่า เขาใช้ชีวิตง่ายๆ สบายๆ ไม่ต้องสนใจผู้อื่น ไม่ต้องทำในสิ่งที่ตัวเขาไม่พอใจหรือถูกบังคับ สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ เมื่อเกิดความเครียดหรือจริงจังกับชีวิตมากจนเกินไป จากมุมมองนี้สามารถทำให้ข้าพเจ้าและบุคคลปกติบางคนได้มองเห็นความสุขที่แท้จริงที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในชีวิตของแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ขอบเขตของเนื้อหาหรือสาระ

- เป็นมุมมองที่มีต่อคนผิดปกติทางสมองกับคนปัญญาอ่อนในทางที่ดีหรือในเชิงที่ ยกย่องเขาที่เขาสามารถทำให้เราสามารถมองเห็นชีวิตในอีกแง่มุมหนึ่งในสังคมที่นอกเหนือ ออกไปจากชีวิตของคนธรรมดาทั่วไป

- บุคคลที่มีความผิดปกติทางสมองและจิตใจกับโลกส่วนตัวของเขาส่วนมากใน บุคคลประเภทนี้เวลาที่เขามีความเป็นส่วนตัวหรืออยู่ในโลกของเขาจะไม่มีใครมายุ่งกับเขา ได้ในช่วงเวลานั้นเขาจะไม่สนใจผู้อื่น

- ความรู้สึกที่คนโดยทั่วไปมีต่อเขาส่วนมากจะเป็นความกลัว ความหวาดระแวง รังเกียจ สิ่งเหล่านี้เหมือนเราไปใส่กรอบให้เขาว่าบุคคลประเภทนี้จะต้องเป็นอย่างนี้ แต่ใน ความคิดของข้าพเจ้าคือว่า เขาน่าจะมีความสุขปราศจากความทุกข์ ความเคลียด จากที่ ข้าพเจ้าได้สังเกตมาจะเห็นได้บ่อยมากคือ อาการที่เขายิ้มโดยไม่มีสาเหตุหรือทำอะไรยิ้มได้ ไปหมด

- คนผิดปกติประเภทนี้เขาดำรงชีวิตอยู่ได้เพียงคนเดียวจะเห็นได้จากตามข้างถนน หรือสถานที่ต่างๆโดยทั่วไป จะเห็นได้ว่าเขาจะไม่สนใจที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมสังคมกับผู้อื่นเลย แต่เขาก็ยังสามารถดำรงชีวิตของเขาให้อยู่ต่อไปได้โดยไม่คิดว่าตัวเองเป็นส่วนเกินของสังคม

- การที่สิ่งแวดล้อมรอบข้างไม่ว่าจะเป็นตึก อาคาร บ้าน ถนน รถยนต์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ส่งผลต่อตัวเขาเลย ไม่ว่าตึกจะสูงใหญ่ หรือรถยนต์จะส่งผลถึงมลพิษขนาดไหน คนผิดปกติประเภทนี้ก็ยังไม่สนใจเลย หว่ะไรกินไปเรื่อยเปื่อย จะไปนั่งชุกอยู่ตรงไหนก็ได้ มลพิษรอบข้างต่างๆไม่สามารถที่จะทำลายหรือเข้ามาขัดขวางโลกส่วนตัวของเขาได้เลย

ขอบเขตของรูปแบบ

- การนำเอารูปทรงคนผิดปกติทางสมองกับคนปัญญาอ่อนมาใช้ในงาน โดยนำมา เปลี่ยนแปลงบวกกับจินตนาการให้รูปทรงคนที่นำมาแตกต่างไปจากความเป็นจริงที่พบเห็น โดยใช้เทคนิคงานกระดาษทำลักษณะเป็นประติมากรรมนูนต่ำ นำมาติดบนพื้นระนาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การแบ่งช่องในงานโดยนำรูปทรงคนมาใส่ในแต่ละช่องให้เห็นถึงความเป็นโลกส่วนตัวของแต่ละคน โดยรูปทรงคนที่นำมาใส่ในแต่ละช่องจะมีรูปร่างท่าทางที่แตกต่างกันออกไป

- การบิดเบี้ยวของเฟรมในแต่ละช่องอยู่ในวงจำกัดของความเป็นสี่เหลี่ยม และมีกรอบสี่เหลี่ยมยื่นออกมาในบางช่อง และยื่นออกมาเป็นแผ่นระนาบ ให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างรูปทรงภายนอกและภายในงาน

- การใช้สีในรูปทรงคน และในกรอบงานจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นส่วนตัวของในแต่ละช่องงาน โดยมีทั้งสีที่กลมกลืนกันและสีที่ตรงกันข้าม ส่วนมากในงานสีจะเป็นร่องรอยของที่แปรปรวนกลายเป็นพื้นผิวขึ้นมาโดยทิศทางของพื้นผิวจะแตกต่างกันไป

ขอบเขตของชนิดงาน เทคนิค และจำนวน

1. เป็นงานจิตรกรรมสีน้ำมัน โดยใช้การทำงานของสีน้ำมันลงบนเฟรมและลงบนวัสดุ เช่น ไม้ ผ้า กระดาษ หรืออื่นๆ โดยรวมของการระบายสีไม่ว่าจะลงบนเฟรมหรือพื้นอื่นๆ ก็จะเป็นแบบมีร่องรอยของที่แปรปรวนกลายเป็นพื้นผิวไปเองตามสายตาของผู้เห็นผลงาน

2. ตัวงานเป็นทั้ง 2 มิติและ 3 มิติคือ มีทั้งการทำงานลงบนเฟรมปกติและมีการยื่นออกมาของเฟรมและรูปทรงคนที่นำมาใช้ จึงทำให้มองเห็นทั้งทางด้านหน้าตรงและทางด้านข้างทั้ง 2 ข้าง แต่ไม่สามารถมองเห็นด้านหลังได้ เพราะตัวงานเป็นแบบติดผนัง มีการทำเฟรมให้เบี้ยวในทุกผลงานและใช้การต่อของไม้ ทำให้เฟรมมีการยื่นออกมาทั้งเป็นตัวเฟรมยื่นออกมาและเป็นไม้ยื่นออกมาในลักษณะคล้ายๆ ก่อ่ง รวมถึงการต่อเฟรมหลายขนาดและหลายชิ้นในงานเดียวกัน

3. การทำพื้นผิวขึ้นใหม่ด้วยวิธีการใช้กระดาษ ทำให้มีความสูงต่ำของวัสดุไม่เท่ากัน ทั้งจากตัวรูปทรงคนที่มีการนูนขึ้นมาเป็นตัวและนูนต่ำที่เพียงมีความนูนไม่มากจากพื้นหรือระยะหลัง ควบคู่ไปกับการระบายสีลงบนวัสดุที่ทำขึ้นมาเหล่านี้

- ตัวงานยังเป็นรูปธรรมหรือมีความเหมือนจริงอยู่ในงานคือ ผู้ชมสามารถดูออกว่าในตัวงานรูปทรงที่ใช้เป็นรูปทรงของคน แต่ก็ยังมีส่วนที่เป็นนามธรรมอยู่บ้างหรือสิ่งที่ดูออกได้ยากสื่อความหมายได้ไม่ตรง มองไม่ค่อยออกว่าเป็นอะไร คือส่วนที่ยื่นออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟรมหรือกรอบนอกของเฟรมที่มีการบิดเบี้ยว แต่ตัวงานโดยรวมก็ยังคงความเป็น
รูปธรรมอยู่

5. จำนวนของผลงานมีทั้งหมด 4 ชิ้น ขนาดแตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

จากการมองการดำเนินชีวิตของคนปกติในสังคมทั่วไปจะเห็นได้ว่า ชีวิตจะมีแต่ความกระตือรือร้น เร่งรีบ จริงจังในการทำงาน เพื่อแข่งขันกันให้มีการเป็นอยู่หรือมีชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในคนทำงานและในนักเรียนนักศึกษาในปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ทำให้คนเกิดความเครียด เป็นที่มาของปัญหาอีกหลายเรื่องในสังคม เมื่อข้าพเจ้าได้พบเห็นคนพิการทางสมองที่อยู่ตามข้างถนนกับเด็กปัญญาอ่อนบางคนที่ได้พบ คนประเภทนี้ที่เห็นเขาจะมีอาการแปลกๆแตกต่างกันไป ทำให้คนที่พบเห็นมีอาการรังเกียจ หวาดกลัว บางคนต้องเดินหนี บางคนก็ด่าว่า แต่คนผิดปกติประเภทนี้จะไม่สนใจไม่ว่าใครจะทำอะไรเขา คนที่มีอาการต่างๆเมื่อได้พบเห็นคนผิดปกติ คนที่มีอาการนี้เกิดขึ้นทั้งๆที่เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าที่จริงแล้วตัวคนผิดปกติทางสมองเหล่านี้เขาคิดอะไรอยู่ ซึ่งจริงๆแล้วอาจจะไม่เป็นอันตรายกับใครเลยก็ได้ บุคคลผิดปกติประเภทนี้เขาจะอยู่ในโลกส่วนตัวของตัวเอง บางครั้งจะดูเหมือนคนมีจิตใจล่องลอยไม่อยู่กับตัวเอง แต่ที่จะเห็นได้บ่อยครั้งคือรอยยิ้มแปลกๆของเขาที่เห็นในคนประเภทนี้แทบทุกคน ได้เห็นกิริยาท่าทางแปลกๆของเขาแทบทุกสถานที่ ซึ่งไม่ว่าสภาพแวดล้อมรอบข้างเขาจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ เขาก็ยังคงมีสภาพเป็นเช่นนี้อยู่ สภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นตึก ถนน ความศิวิลิตี้ต่างๆหรือมลภาวะไม่สามารถทำอะไรเขาได้เลย

สิ่งที่ได้พบเห็นมาเหล่านี้ทำให้เกิดความคิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเองว่า พวกเขาเหล่านี้เขาอยู่ได้อย่างไร โดยไม่ต้องคอยสนใจ เอาใจใส่ผู้อื่น ไม่ต้องมาสนใจสภาพสังคมไม่ว่าสังคมจะเปลี่ยนไปอย่างไร ยิ่งเมื่อนำความคิดหรือสิ่งต่างๆที่ได้พบเห็นจากคนผิดปกติมาเปรียบเทียบกับคนธรรมดาแล้ว ถึงคนผิดปกติจะสกปรก ไม่ได้ทำอะไรเป็นประโยชน์ ชอบทำอะไรแปลกๆ แต่คนเหล่านี้ก็สามารถอยู่ได้ เพราะเขาตัดขาดการรับรู้กับโลกภายนอกรอบตัวเขา ทำให้ไม่ต้องเกิดอะไรที่เป็นทุกข์ ความเครียด หรือกฎเกณฑ์ของสังคม แต่ก็มีอีกหลายๆอย่างที่คุณธรรมตาต้องฝึกทำ ต้องบังคับตัวเองให้ทำได้ ต้องแก่งแย่งชิงดีกัน ต้องทำตามกฎระเบียบต่างๆที่ใครก็ไม่รู้คิดมาให้เราทำตาม สิ่งต่างๆเหล่านี้และอีกมากมายที่คนผิดปกติเหล่านี้ไม่ต้องทำแต่เขาก็มีชีวิตอยู่ได้ พวกเขาทำสิ่งที่เขาอยากทำหรือที่อยู่ในโลกส่วนตัวของเขาโดยไม่ต้องฝึกทำ สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่า พวกเขาน่าจะมีความสุขกว่าคนที่ต้องทำอะไรต่างๆโดยไม่เต็มใจจึงเป็นข้อคิดที่ตามมาว่า ถ้าคนปกติธรรมดาที่ดำเนินชีวิตอย่างจริงใจ ไม่มีการฉ้อโกง ไม่สนใจ หามหันตาให้ตนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ้ง เคร่งเครียด หรือต้องทำอะไรที่ตัวไม่เต็มใจ ถ้าลองปล่อยวาง ลดละ ไม่ทำในบางสิ่งที่ตัวไม่เต็มใจหรือทำตัวให้สบายๆไม่เคร่งเครียดเสียบ้าง ก็น่าจะมีความสุขเกิดขึ้นกับชีวิตบ้างไม่มากก็น้อย

แนวความคิด

เป็นทัศนะของข้าพเจ้าจากที่ได้พบเห็นคนผิดปกติทางสมองและคนปัญญาอ่อน ทั้งตามถนนหนทาง ทางสื่อที่ได้รับ เช่น หนังสือ โทรทัศน์ และจากการบอกเล่าจากบุคคลต่างๆ ทำให้มองรวมๆได้ว่าบุคคลผิดปกตินี้จะมีโลกส่วนตัวของตัวเอง จะไม่ข้องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรอบข้าง ชอบอยู่คนเดียว บ้างก็ชอบวิ่งเล่น หยอกล้อผู้คนโดยทั่วไป จะกินตรงไหน นอนตรงไหนก็ได้ ผู้คนโดยทั่วไปจะมีอาการรังเกียจ กลัว ทั้งๆที่ยังไม่รู้ว่าจริงๆเขาคิดอะไรอยู่ อาจจะไม่เป็นอันตรายกับใครก็ได้ และตัวข้าพเจ้าคิดว่าคนผิดปกตินี้ น่าจะมีความสุขกับการที่ได้อยู่ในโลกส่วนตัวของเขาและไม่ต้องทำอะไรอีกหลายๆอย่างที่ตัวเองไม่ชอบ มุมมองในบางแง่มุมที่ข้าพเจ้ามีต่อคนผิดปกตินี้ น่าจะนำไปใช้กับคนที่จริงจัง เคร่งเครียดกับชีวิตมากจนเกินไป น่าจะทำให้คนที่เคร่งเครียดกับการงานมีความสุขเพิ่มขึ้นกับการปล่อยวางบ้างในบางอย่าง บางเรื่อง ทำชีวิตให้สบายและมีความสุข สุขภาพจิตของคน อาจะดีขึ้นก็เป็นได้

ข้าพเจ้าจึงนำเอารูปทรง ท่าทาง ของคนผิดปกติทางสมองและเด็กปัญญาอ่อนมาเป็นตัวหลักแล้วบวกกับจินตนาการของตัวข้าพเจ้าที่มีความรู้สึกถึงบุคคลเหล่านี้มาเปลี่ยนแปลงรูปทรงให้ผิดไปจากจริงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ แล้วใช้เทคนิคทางทัศนธาตุ สร้างสรรค์งานขึ้นมาให้ได้ตามที่ต้องการดังที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงบุคคลผิดปกตินี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การดำเนินงาน

ขั้นตอนการศึกษา หาข้อมูล

1. ให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเมื่อได้พบเห็นบุคคลผิดปกติทางสมองและคนปัญญาอ่อน ทั้งตามถนนหนทางและบ้านเรือนทั่วไปที่บางบ้านมีบุคคลเหล่านี้อยู่ พยายามสังเกตจดจำ ภาพบุคคลเหล่านี้ให้ได้มากที่สุด

2. ไปสังเกตดูตามสถานที่ส่วนมากจะเป็นตามข้างถนน หรือโรงพยาบาลที่มีคนประเภทนี้อยู่รวมกันมากๆ เช่น โรงพยาบาลราชานุกูล โรงพยาบาลศิริวิญญา เป็นต้น เพื่อสังเกตจุดรวมที่คล้ายๆกันทั้งลักษณะท่าทาง อากา ร ที่เหมือนๆกันของคนประเภทนี้ เช่น เวลาเขาเดิน กินอาหาร นอนดูคนปกติ อากา ร ยิ้ม หรือทำหน้าที่แปลกๆมองคนทั่วไป เพื่อนำ มาใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์

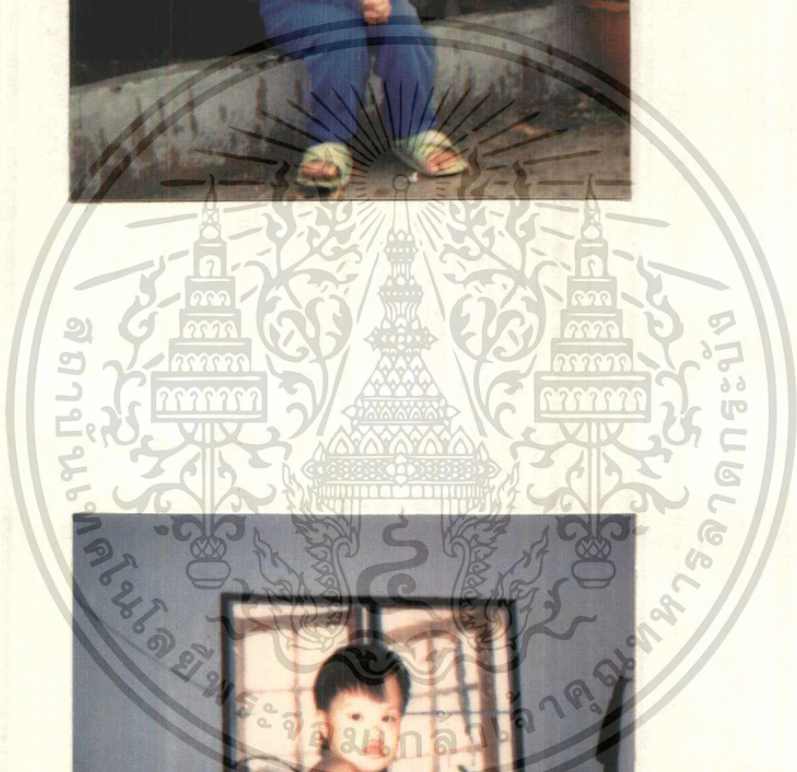
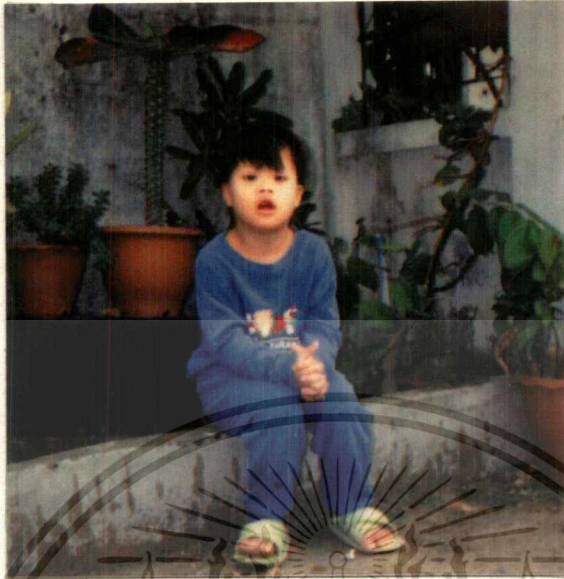
3. ขณะไปสังเกตการดูคนผิดปกติ ถ้ามีโอกาสต้องทำภาพร่างแบบง่ายๆและรวดเร็ว หรือนำกล้องถ่ายรูปไปถ่ายกิจกรรมท่าทางต่างๆที่พบเห็นและน่าสนใจ เวลาเขาทำท่าทางต่างๆ อวัยวะของเขาไม่ว่าจะเป็นแขน มือ ขา หัว หน้าตา จะไม่เหมือนคนปกติ ทำให้เราสามารถรู้ ได้ว่า เขาผิดปกติ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลในการทำภาพร่างและสร้างสรรค์งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพคนผิดปกติ (ปัญญาอ่อน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

- อ่านข้อมูลที่ได้มาจากสถานที่ต่างๆที่ได้สังเกตการ เพราะบางอย่างในข้อมูลสามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานได้ เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับสมองของคนปัญญาอ่อน อាកารต่างๆ หน้าตาที่เหมือนกันในคนประเภทนี้ ท่าทาง ชีวิต ความเป็นอยู่ของเขา ที่บางคนดูแล้วน่ากลัว แต่จริงๆอาจไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิดก็ได้

- ดูรูปถ่ายที่ถ่ายคนผิดปกติมาหรือภาพร่างแบบง่ายๆที่สร้างขึ้นขณะไปสังเกตดูบวกกับสิ่งที่จดจำมาจากสถานที่ต่างๆ มาร่างแบบง่ายๆ เป็นรูปทรงคนผิดปกติ โดยใช้ลักษณะของอวัยวะต่างๆ เช่น แขน ขา มือ หน้าตา เป็นตัวสร้างสรรค์งาน

- ใช้ภาพร่างง่ายๆและรูปถ่ายทั้งหมดมาบวกกับจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีความรู้สึกถึงคนผิดปกติเหล่านี้สร้างรูปทรงคนขึ้นมาใหม่ให้มีความแตกต่างไปจากคนปกติ และนำไปใช้ในการทำแบบจำลองของงานสร้างสรรค์ เช่น ท่าทางการเดินของคนทั่วไปจะต้องระมัดระวังตัวให้ดูดี การแต่งตัวก็ต้องดูดี ใส่รองเท้า การกินก็ต้องมีมารยาท ไม่ให้มูมมาม สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนจะเป็นความสุขของคนธรรมดาทั่วไป แต่ในคนผิดปกติไม่ต้องทำเลย ข้าพเจ้าจึงนำท่าทางที่แปลกของคนผิดปกติมาใช้ เพื่อให้ดูไม่เหมือนคนธรรมดาในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

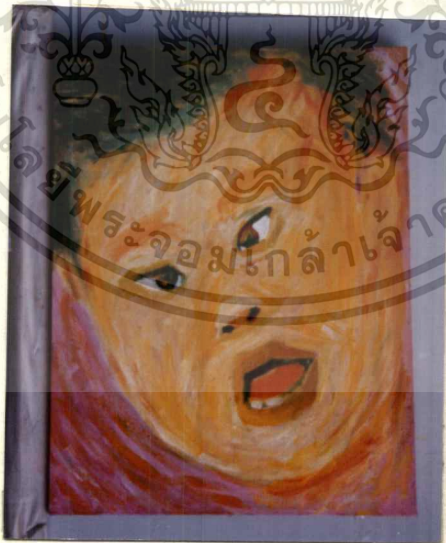
การนำข้อมูลมาสร้างภาพ

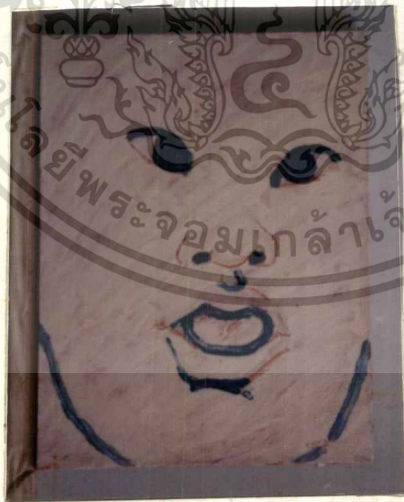
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างภาพร่าง,การสร้างแบบจำลอง

- นำรูปทรงของคนผิดปกติที่สร้างขึ้นมาจากจินตนาการของข้าพเจ้าในภาพร่างคร่าวๆ โดยพยายามสร้างรูปทรงของคนเหล่านี้ในลักษณะกิริยาท่าทางต่างๆที่แตกต่างกัน เพื่อให้เห็นถึงลักษณะที่เกิดกับคนผิดปกติในแต่ละคน ไม่ว่าจะนั่ง ยืน นอน ในมุมมองต่างๆ ตามสายตา ไม่ว่าจะด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลังหรือด้านบน ตามที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงบุคคลเหล่านั้น

- กำหนดโครงสร้างหลักของชิ้นงานว่าทิศทางรูปทรงคนจะเป็นไปในทางไหน ตัวจะมีทั้งหมดกี่ช่อง จะวางแต่ละช่องแบบไหน มีลักษณะบิดเบี้ยวของเฟรมเป็นผลของความผิดปกติของคนประเภทนี้ ทั้งหมดจะเป็นโครงสร้างหลักใหญ่ๆของงานแต่ละชิ้น

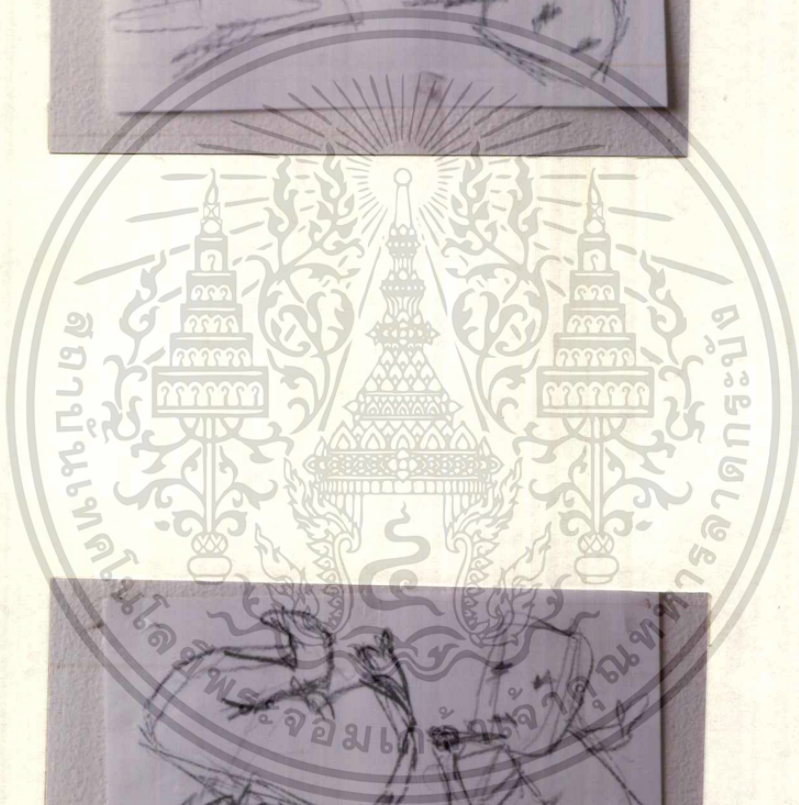
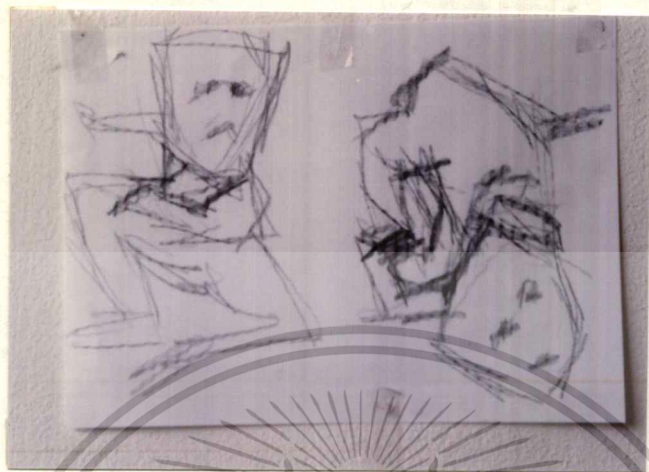
- กำหนดว่าส่วนไหนจะมีคนเป็นพื้นผิวยื่นออกมา และเฟรมใดจะยื่นออกมาเป็นกรอบลอยๆ หรือเป็นแผ่นเฟรมลอยออกมา และบิดเบี้ยวไปในทิศทางใด เพื่อเป็นจังหวะให้รับส่งกัน ตอบโต้กันในงาน แล้วนำวัสดุมาติดในส่วนที่กำหนดว่าจะยื่นออกมา โดยใช้กระดาษมาปั้นเป็นรูปทรงคนทั้งนูนต่ำและนูนสูงแล้วแต่กำหนด และใช้ไม้เล็ๆมาประกบกันเป็นเฟรมที่ยื่นออกมาทั้งสูงและต่ำ บ้างก็เรียบติดกับตัวงาน บ้างก็เป็นลักษณะคล้ายๆ กล่อง โดยบางช่องก็มีรูปทรงคนนูนออกมาในกล่องหรือนอกกล่อง โดยมีทิศทางของรูปทรงเป็นไปตามที่กำหนดไว้

- ลงสีงานทั้งที่พื้นกระดาษและพื้นวัสดุที่เพิ่มขึ้นมา โดยเริ่มจากการวางน้ำหนักสีคร่าวๆก่อนและจึงลงตัวเนื้อสีจริงๆ โดยมีทั้งเป็นรอยที่แปร่งหยาบๆและสีเรียบๆ มีการใช้สีตัดเส้นตามรูปทรงของคนในบางช่องเพื่อเพิ่มความชัดเจนหรือเพื่อไม่ให้คู่สีที่ตัดกันแรงมากเกินไป โดยใช้สีที่เป็นวรรณะที่แสดงถึงความสดใสที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงบุคคลเหล่านั้น

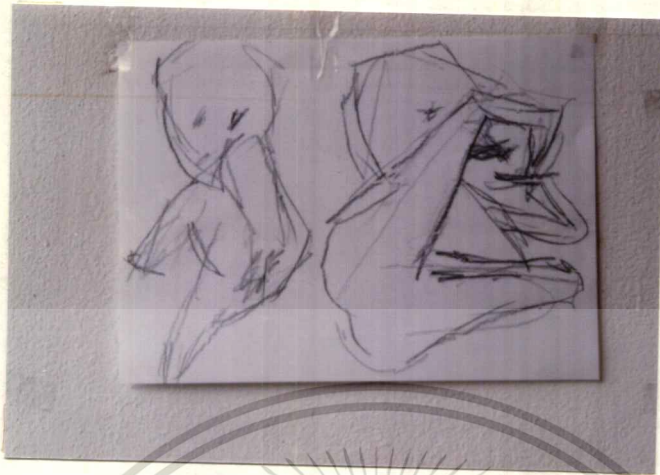
- ทำแบบจำลองให้เสร็จแล้วตรวจสอบดูว่าต้องเพิ่มเติมตรงไหนอีกหรือไม่ เสร็จแล้วจึงนำมาติดลงบนกระดาษที่มีความแข็งแรงพอสมควร เพื่อมิให้โครงสร้างที่ติดไว้ในงานต้องบิดเบี้ยวหรือชำรุด เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

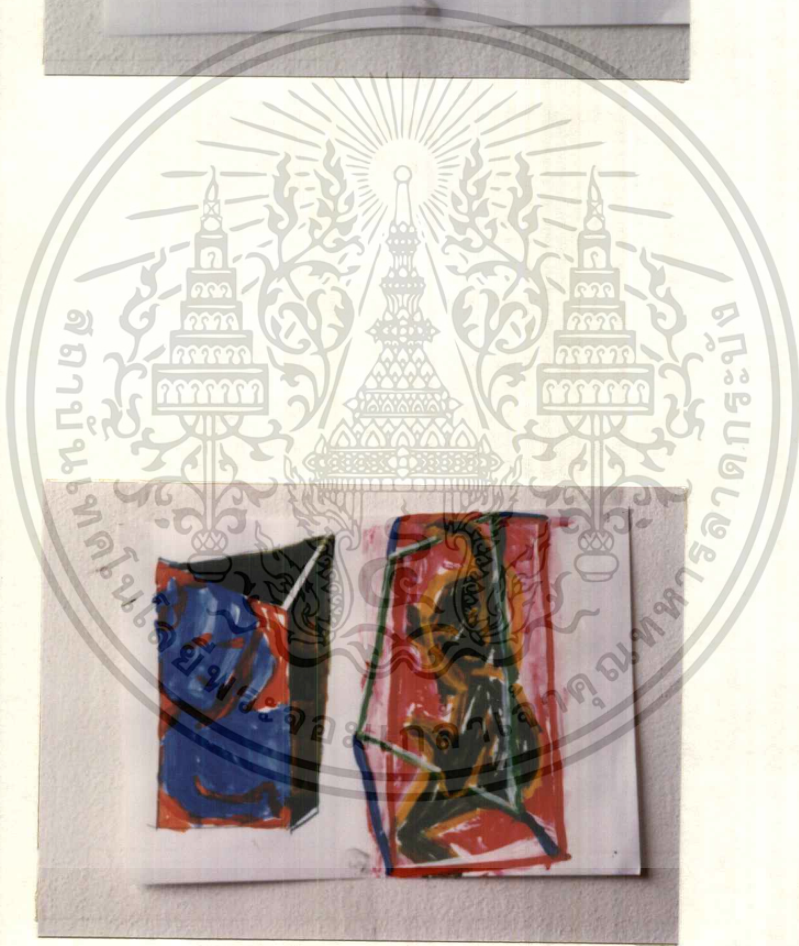
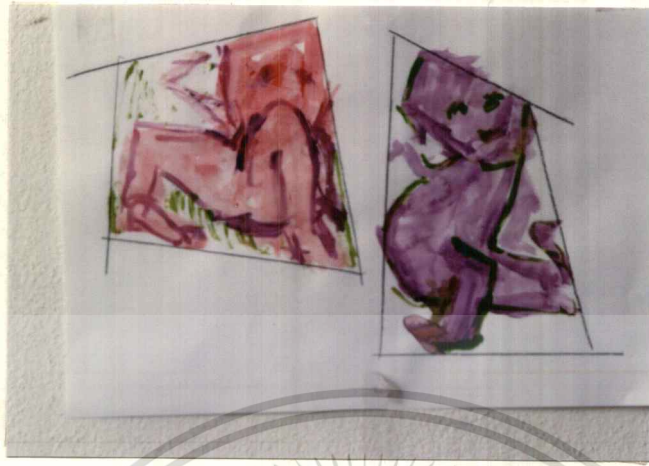
การสร้างภาพร่าง

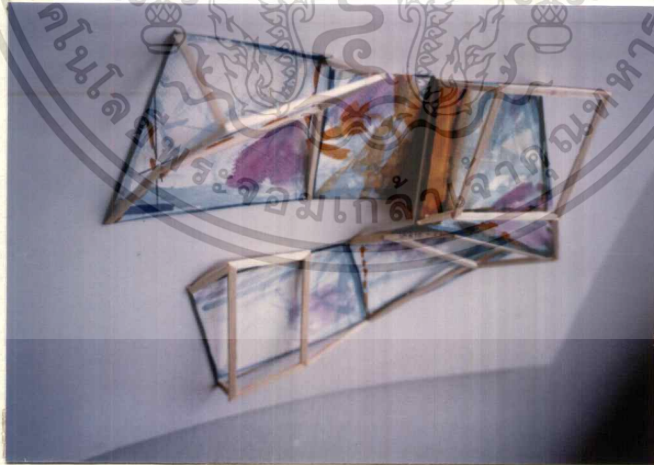
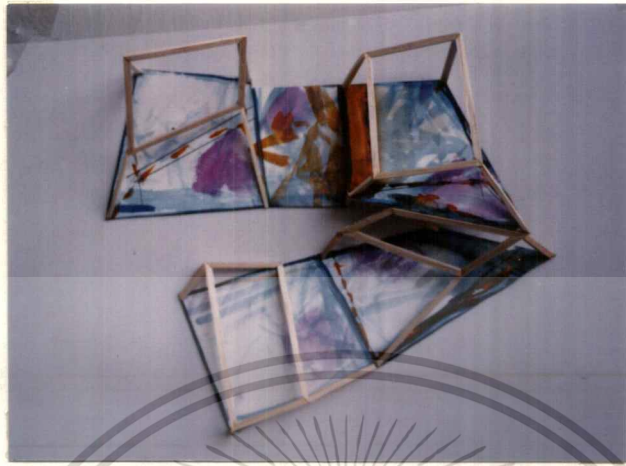
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

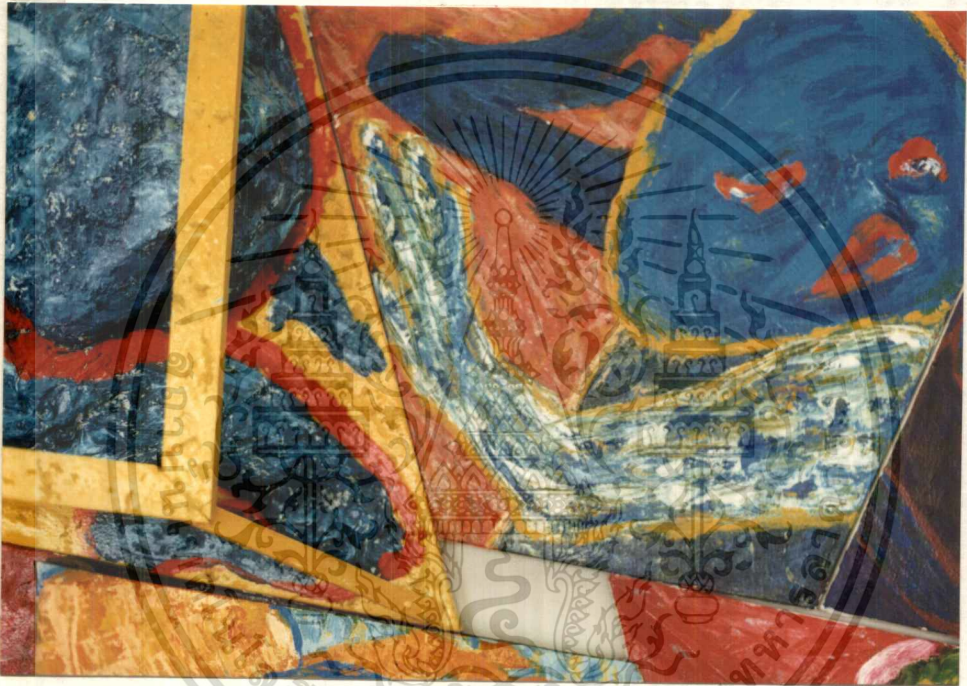
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิค(วิธีการ)สร้างสรรค์

- นำแบบจำลองที่ทำขึ้นมาวัดขนาดและขยายมาตราส่วนที่วัดให้ได้ขนาดใหม่ตามที่ต้องการ ร่างโครงสร้างจากแบบจำลองทั้งหมดลงบนกระดาษ
- นำไม้มาสร้างเฟรมหรือกรอบที่บิดเบี้ยวตามโครงสร้างที่ร่างเอาไว้
- ใช้ผ้าที่มีความเหนียวพอสมควรมาซึ่งลงบนเฟรม แล้วใช้สีพลาสติกทารองพื้นเพิ่มความเหนียวและอยู่ตัวให้ผ้า จากนั้นรอให้สีแห้ง
- นำไม้มาสร้างส่วนที่ยื่นออกมาเป็นกรอบให้ต่อเข้ากับเฟรมที่ซึ่งผ้าไว้แล้ว บางส่วนอาจยื่นขึ้นด้านหน้าหรืออาจต่อลงด้านหลัง และนำวัสดุมาปั้นประกอบให้เป็นรูปทรงคนในงานหรือวัตถุบางอย่างก็คิดให้เป็นรายละเอียดในตัวงานได้เลย ติดวัสดุทุกอย่างให้เสร็จภายในขั้นตอนนี้
- ทาสีรองพื้นโดยใช้สีพลาสติกทาให้ทั่วทั้งงานบนวัสดุและพื้นเฟรมรอให้สีแห้ง ทาซ้ำอีก 2 ครั้ง แล้วใช้น้ำมันกระป๋องผสมกับทินเนอร์ทาให้ทั่วทั้งงานอีก 1 ครั้ง แล้วรอให้สีแห้งสนิท แล้วจึงนำมาระบายสี
- ระบายสีน้ำมันลงเป็นพื้นแรกให้ครบทุกเฟรม บางเฟรมก็ต้องรอให้สีแห้งก่อนจึงจะลงสีขั้นต่อไปได้ แต่บางเฟรมก็ไม่ต้องรอให้แห้งสนิท การลงสีน้ำมันในงานใช้ทั้งแปรง ภูกัน และเกรียง หรือบางเฟรมก็บีบสีจากหลอดลงบนงานเลย ใช้สีมากน้อยตามแต่งงานจนเสร็จ
- นำงานที่ทำทั้งหมดมาต่อเข้าด้วยกันตามแบบจำลอง โดยใช้แผ่นเหล็กเป็นตัวยึดด้านหลังของเฟรมให้มันคง แข็งแรง
- ตรวจสอบงานทั้งหมดว่ามีผิดพลาดต้องแก้ไขจุดไหนบ้าง หรือต้องเพิ่มเติมส่วนใดหรือไม่ ก็เป็นงานที่เสร็จสมบูรณ์ พร้อมจะติดตั้งกับผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

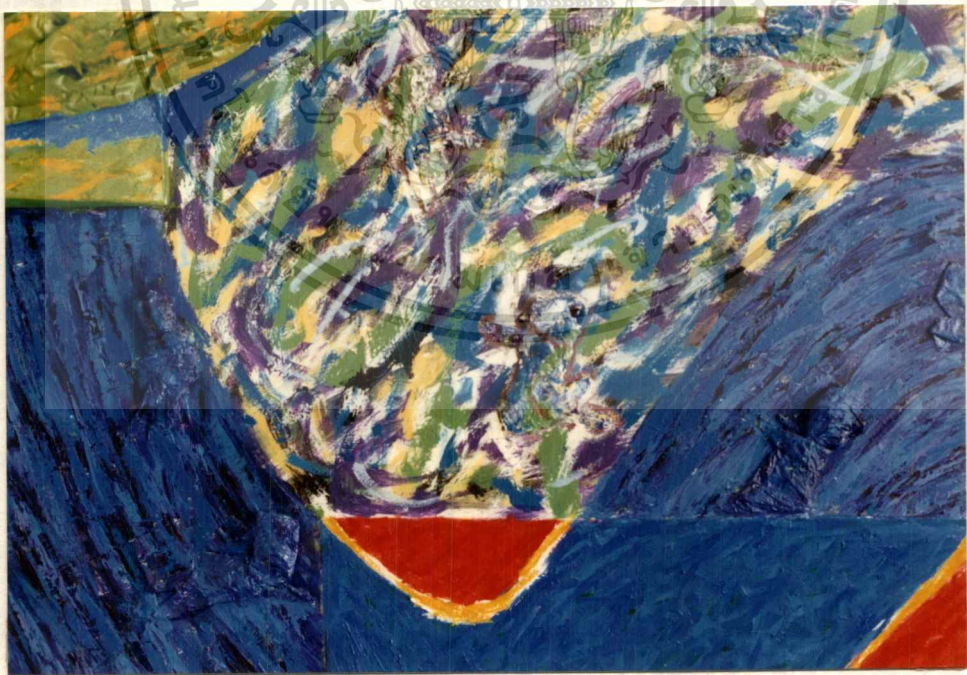
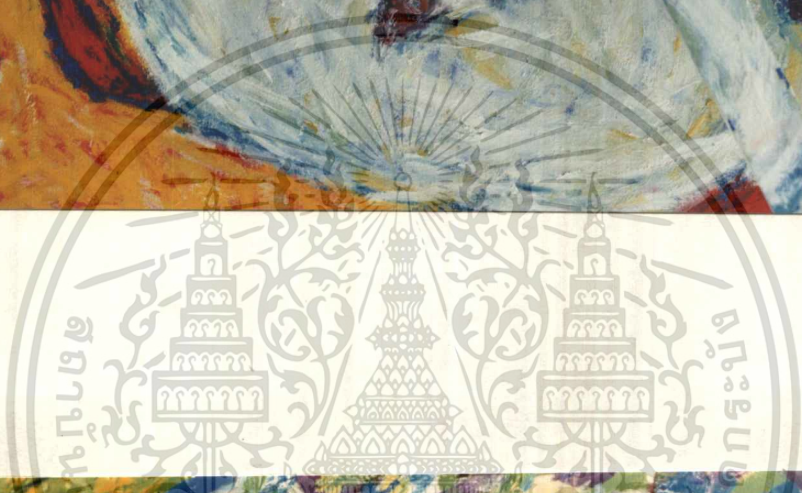
รายละเอียดในการสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

วิเคราะห์ทัศนธาตุ (การแทนค่าความหมาย)

รูปทรง

รูปทรงของคนที่มีท่าทางอาการผิดแปลกไปจากคนปกติ โดยนำอวัยวะต่างๆมาจัดท่าทางใหม่บวกกับจินตนาการของข้าพเจ้า แสดงให้เห็นถึงคนผิดปกติ คือ คนที่มีความผิดปกติทางสมองและคนปัญญาอ่อนที่ชอบมีอาการแปลกๆ ทั้งเวลานอน เดิน กิน นั่ง หรือเวลาที่เขาแยกคนอื่นเล่น หรืออยู่ในโลกส่วนตัวของตัวเอง อาการท่าทางในดวงงานเป็นไปในทิศทางที่สามารถเข้ามารวมกันได้ และยังมีสายตาในบางตัวยังสามารถบังคับคนมองให้มองกลับเข้าไปในทิศทางเดียวกับสายตาที่อยู่ในงาน

สี

เป็นการใช้สีที่มีความสดใสเสียส่วนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสบาย ความสุข และเป็นกรกลับค่าความหมายในการมองของคนธรรมดาทั่วไปได้อีก เพราะคนจะมองว่าคนผิดปกติเหล่านี้จะน่ากลัว น่ารังเกียจ ทั้งที่เราไม่รู้ความรู้สึกจริงๆของเขา ข้าพเจ้าจึงใช้สีที่สดใส เพื่อให้แย้งกับที่คนทั่วไปเห็นและได้ตรงกับมุมมองของข้าพเจ้าเอง ในดวงงานสียังแสดงให้เห็นถึงน้ำหนักในแต่ละช่องได้อีกด้วย

บรรยากาศรอบข้างกับรูปทรงคนในดวงงานเป็นการสื่อให้รู้ว่าสิ่งแวดล้อมรอบข้างไม่สามารถเข้ามาทำอะไรเขาได้ ถ้าเขาอยู่ในโลกส่วนตัวของเขาเช่นนั้น โดยสีในดวงงานจะเป็นคู่สีที่แรงหรือขัดแย้งกันพอสมควรหรือในบางช่องก็ต้องมีการตัดเส้นตามรูปทรงคน เพื่อไม่ให้สีที่ใช้ขัดแย้งกันมากเกินไป หรือใช้สีที่แรงหลุดออกมาตัดเส้นตามรูปทรงของคน และในการใช้สีทั้งบรรยากาศรอบข้างยังทำให้เกิดน้ำหนัก ระยะเวลา-หลังและพื้นผิวขึ้นในผลงาน เพื่อมิให้สีนั้นดูเรียบจนเกินไป

ในคู่สีแต่ละช่องจะแสดงให้เห็นว่า บรรยากาศรอบข้างรูปทรงคน ไม่สามารถเข้ามาถึงรูปทรงคนผิดปกติได้ โดยบางช่องมีคู่สีที่กลมกลืนกัน แต่ก็มีกรตัดเส้นรูปทรงคน เพื่อไม่ให้บรรยากาศรอบข้างเข้ามาในรูปทรงนั้นได้ เช่น คู่สีขาว-สีแดง สีแดงเป็นรูปทรงคนผิดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรนี้แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีเห็นแต่สิ่งเหล่านี้แล้วต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหมการนำไปใช้

โดยให้ความรู้สึกที่คนธรรมดา มองเขาน่ากลัวน่ารังเกียจ แต่ในบรรยากาศรอบข้างเป็นสีขาว เพื่อแสดงถึงความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในโลกส่วนตัวของเขา หรือในบางคู่สีก็แสดงให้เห็นถึงความสับสนของบรรยากาศ แต่ในรูปทรงคนเป็นสีวรรณะเดียว ให้ความรู้สึกถึงความเรียบง่ายของคนมีปกติ โดยรวมของงานยังเป็นสีที่ดูสดใสในทุกผลงาน

การบิดเบี้ยวของเฟรมแต่ละช่องในตัวเอง

เป็นการสื่อถึงลักษณะนิสัยที่ผิดปกติหรือเพี้ยนๆแปลกๆของบุคคลผิดปกติทางสมอง ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงสิ่งที่ไม่ค่อยเป็นระเบียบและนำมาใช้กับความเป็นสี่เหลี่ยมของเฟรม การบิดเบี้ยวของเฟรมยังแสดงให้เห็นถึงการใช้เฟรมเล่นกับพื้นที่ว่างของเฟรมที่บิดเบี้ยวหรือกรอบนอกของตัวงานทั้งหมดยังเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นมาตามการบิดเบี้ยวของเฟรมทั้งหมดในชิ้นงาน

การยื่นออกมาของกรอบเฟรม ในความคิดของข้าพเจ้าเป็นการแทนค่าความหายในหลายๆด้าน ด้านแรกคือ สื่อให้เห็นถึงเรื่องความเป็นโลกส่วนตัวของคนผิดปกติ อีกด้านหนึ่งคือการที่คนโดยทั่วไปชอบคิดว่าเขาน่ารังเกียจ น่ากลัว เมื่อเจอคนประเภทนี้อย่าไปเข้าใกล้ ซึ่งเหมือนกับเป็นการใส่กรอบให้เขาว่าบุคคลเหล่านี้จะต้องเป็นเช่นนี้ทั้งหมด ซึ่งจริงๆแล้วมิใช่เป็นเช่นนั้น อีกด้านที่ข้าพเจ้ามองแล้วสื่อออกมาให้เห็นก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าดีก อาตารหรือความเจริญที่เกิดขึ้นไม่สามารถมาข้องเกี่ยวกับคนเหล่านี้ได้ โดยใช้การยื่นออกมาเป็นกรอบหรือเฟรมคล้ายๆกล่องเป็นตัวสื่อ อีกทั้งยังเป็นการสร้างจังหวะในการวางกรอบที่ยื่นออกมาและยังเป็นทิศทางของเส้นที่เกิดขึ้นกับตัวกรอบและพื้นเฟรมในงาน

พื้นผิว

การนูนออกมาของรูปทรงคนที่อยู่ภายในกรอบที่ยื่นออกมาเป็นการสื่อให้เห็นถึงการที่เขาได้อยู่ในโลกส่วนตัวของเขา โดยที่ตัวผู้เ็นอาจคิดว่าเขาอยู่ในโลกส่วนตัวของเขาอย่างธรรมดา มีความทุกข์ ไม่มีอะไรดี แต่ข้าพเจ้ากลับมองว่าเขามีความสุขที่ได้อยู่แบบนี้ ถึงจะมีกรอบหรือความเจริญเพิ่มขึ้นแต่เขาก็ยังเป็นเช่นนี้อยู่ ไม่ว่าจะมีความดีเพิ่มขึ้น และรูปทรงเหล่านี้ยังแสดงถึงทิศทางรูปทรง และพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากการนูนของวัสดุเพิ่มความน่าสนใจให้กับงาน พื้นผิวที่เกิดขึ้นจากวัสดุ ทำงานร่วมกับสี โครงสร้าง และการสูงชันของกรอบเฟรมไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

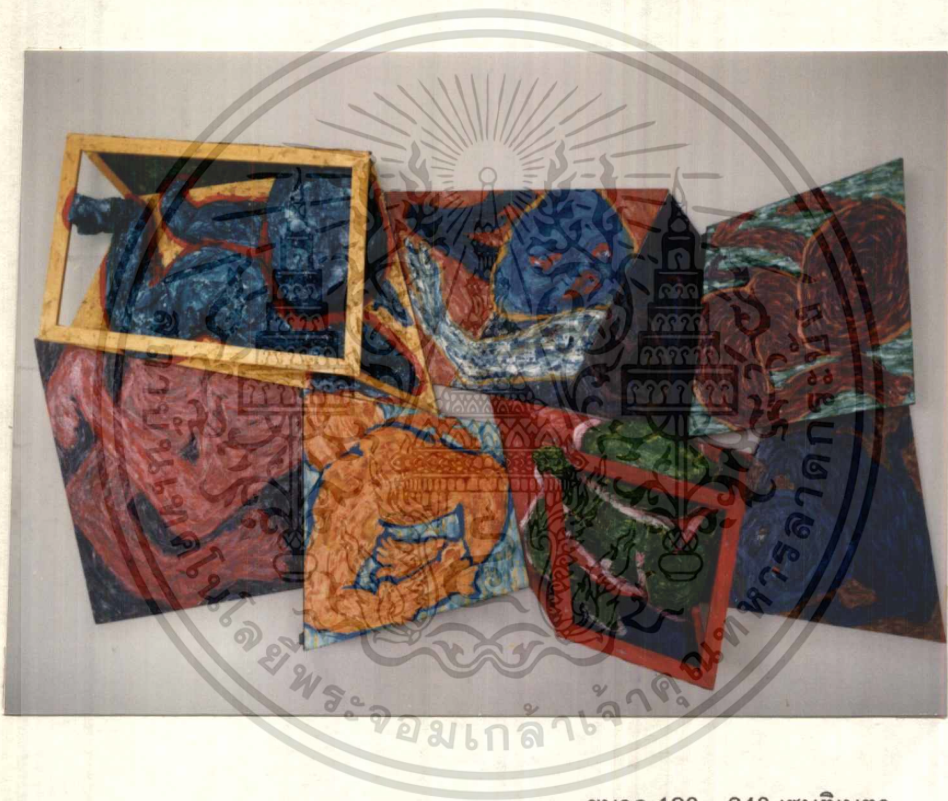
พื้นผิวที่เกิดขึ้นกับวัสดุในรูปทรงคน ให้ความรู้สึกว่าคุณคนเหล่านี้เป็นคนที่อยู่ในโลกนี้เหมือนกัน แต่อยู่ในโลกส่วนตัวของเขาเอง โดยที่เขาก็อยู่แบบนี้ได้ไม่ว่าสิ่งแวดล้อมจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงาน

ชั้นที่ 1

ขนาด 120 x 240 เซนติเมตร

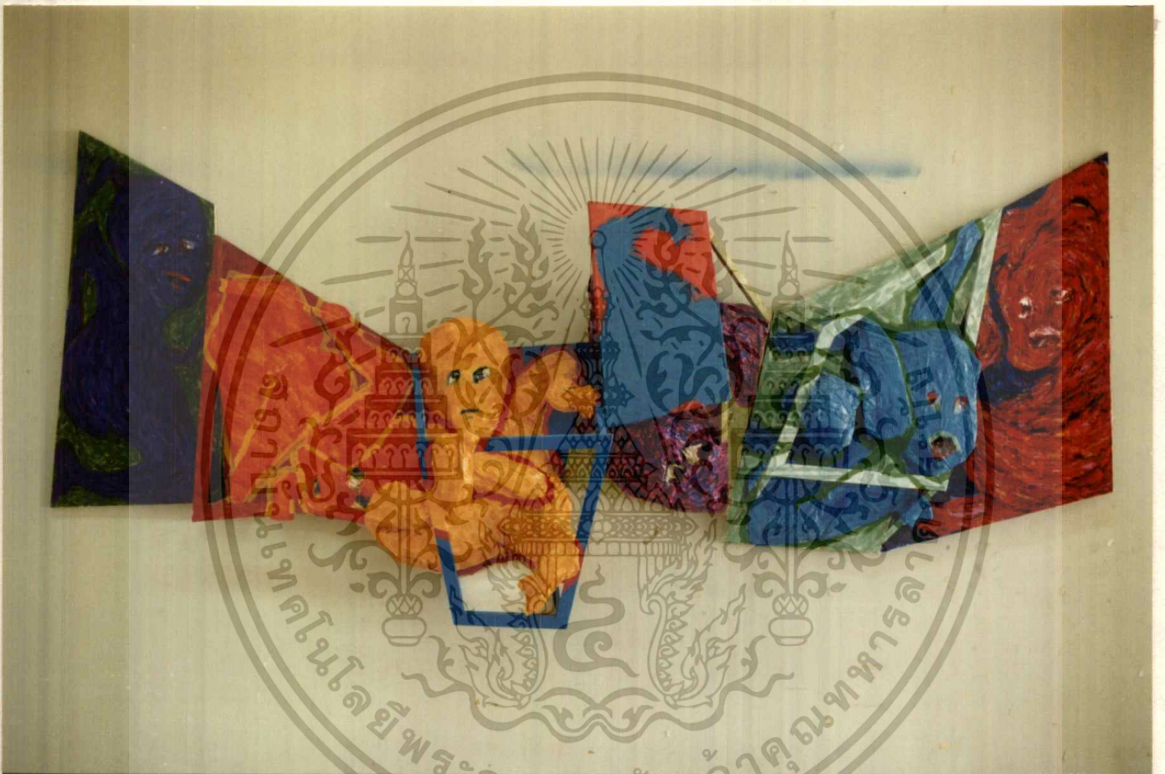
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงคนมีทั้งที่เป็นครึ่งตัวทอนบนทอนล่าง และรูปทรงคนเต็มตัว โดยมีการนูนขึ้นของรูปทรงใน 2 ช่อง มีอีก 2 ช่องนูนขึ้นมาแบบทั้งเฟรม ทิศทางของท่าทางของคนใช้ลักษณะของหัวและการหันหน้าของรูปทรงช่วยให้การตั้งสายตาผู้ชมมาที่ตรงกลาง โดยมีการใช้สายตาเป็นตัวช่วยบางช่อง รูปทรงโดยทั่วไปในงานชิ้นนี้บางช่องยังดูหลวมๆอยู่

สี่ โดยรวมเป็นสี่สไต โดยมีการกดน้ำหนักสีลงในบางช่องทำให้งานดูมีมิติเพิ่มขึ้น ในบางช่องมีการใช้น้ำหนักที่เข้มกว่าช่องข้างๆทำให้ช่องข้างดูสูงขึ้นมา การใช้สีเป็นที่แปรงหลายๆลักษณะทำให้เกิดพื้นผิวขึ้น โดยใช้รูปทรงเป็นตัวควบคุมพื้นผิว พื้นผิวที่เกิดขึ้นบนตัวคนที่นูนออกมาเกิดจากวัสดุที่ใช้ทำตัวคนเป็นส่วนมาก สีที่ใช้ระบายบนวัสดุบางสียังดูหยาบเพราะพื้นผิวมีความคมชัดมากกว่า

จังหวะในการวางเฟรมที่นูนออกมายังดูกระจายเป็นแค่ 2 จุด โดยขึ้นจากพื้นเฟรมข้างล่างมากจนเกินไปน่าจะมีบางช่องต่ำกว่านี้ การตัดเส้นรอบรูปทรงคนในบางช่องยังดูแข็งๆอยู่ การยื่นออกมาของเฟรมทั้งเฟรมใน 2 ช่องในงานยังดูไม่ค่อยมีผลเท่าที่ควร

ปัญหาในงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องรูปทรงคนในบางช่อง ความกลมกลืนในการยื่นออกมาของเฟรมและรูปทรงพื้นผิวที่เกิดจากที่แปรงและล่องรอยของวัสดุควรให้ไปด้วยกันได้ น่าจะลดค่าสีเข้มให้น้อยลงและควรระวังเรื่องการตัดเส้นและการบิดเบี้ยวของเฟรม รูปทรงของเส้นรอบนอกทั้งหมดยังไม่ทำงานกับพื้นที่ว่างมากเท่าที่ควร

ขนาด 120 x 350 เซนติเมตร

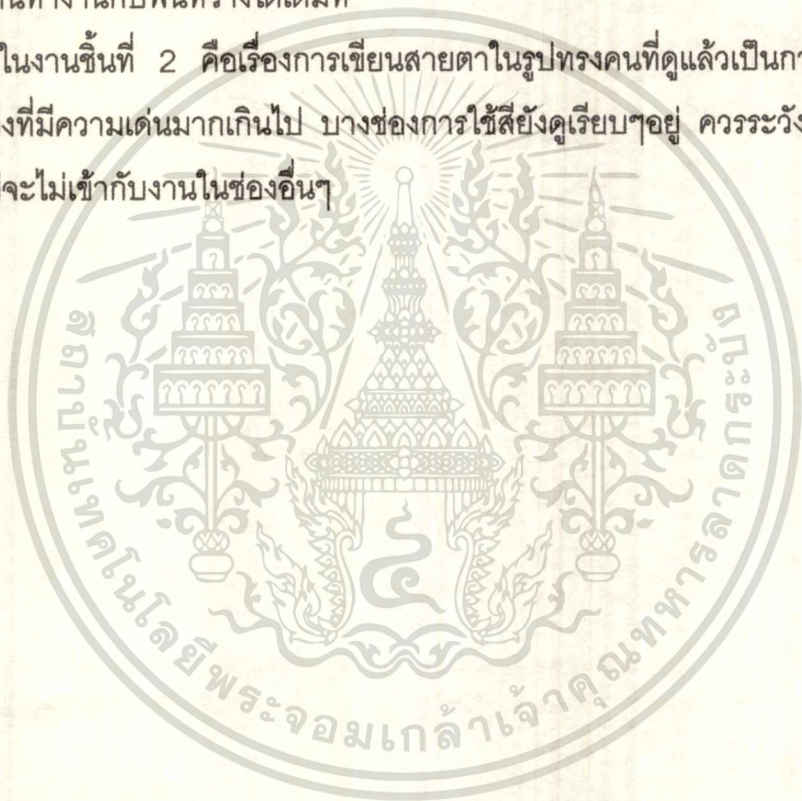
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้รูปทรงคนที่ดูแน่นขึ้นในแต่ละช่อง แต่ก็ยังมีบางช่องหลวมอยู่ มีการใช้ท่าทางที่หลากหลาย มีการจัดโครงสร้างโดยให้แต่ละช่องต่อกันเป็นแนวยาว โดยใช้จังหวะของการยื่นสูงขึ้นของกรอบและเฟรมมาใช้โดยการยื่นขึ้นจากริมทั้ง 2 ข้างมาบรรจบกันตรงกลาง และใช้จังหวะการยื่นขึ้น-ลงเข้าช่วยให้ดูมีความน่าสนใจ ทิศทางของรูปทรงในแต่ละช่องก็พอจะเข้าด้วยกันได้ โดยมีสายตาเป็นตัวช่วยในทุกช่อง

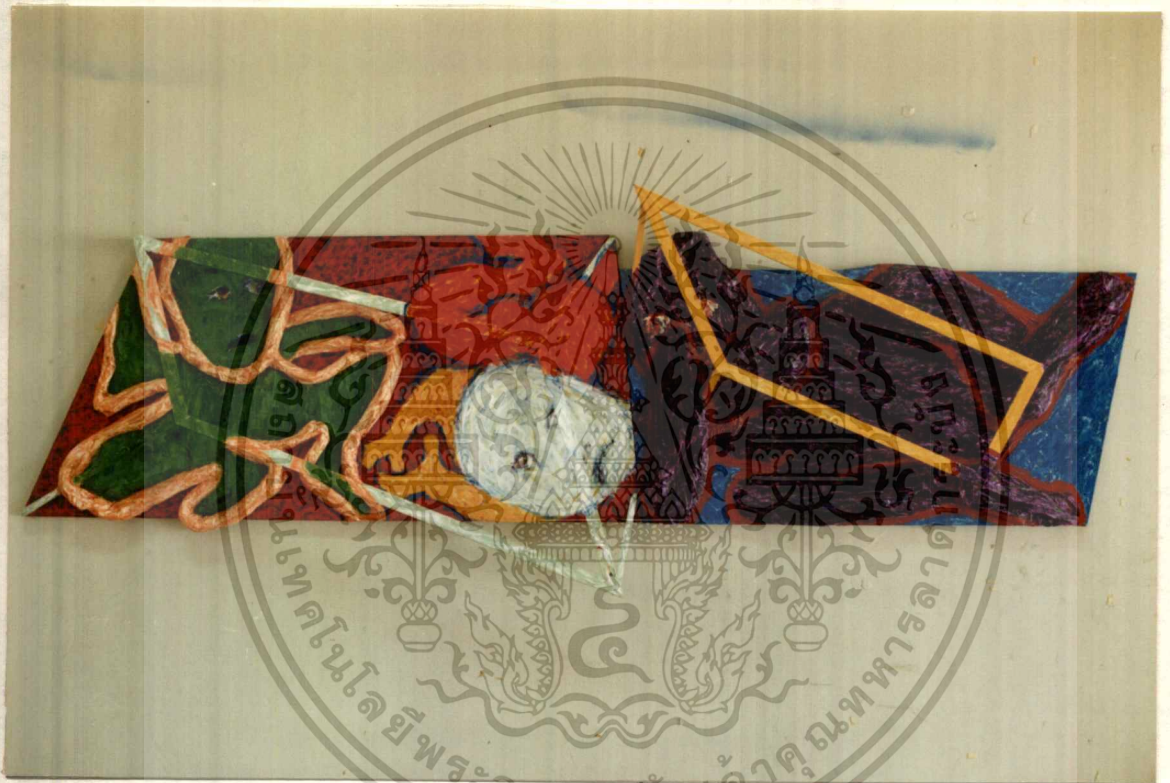
มีการเล่นกับสีในแต่ละช่องเพิ่มขึ้น โดยการทำสีให้เป็นพื้นผิว มีความน่าสนใจ การระบายสีลงบนวัสดุบางช่องยังดูง่ายจนเกินไป

การยื่นออกมาของรูปทรงคนมีความชัดเจนขึ้น การบิดเบี้ยวของเฟรมทำให้รูปทรงรอบนอกของงานทำงานกับพื้นที่ว่างได้เต็มที่

ปัญหาในงานชิ้นที่ 2 คือเรื่องการเขียนสายตาในรูปทรงคนที่ดูแล้วเป็นการดูมากเกินไป และช่องที่มีความเด่นมากเกินไป บางช่องการใช้สียังดูเรียบง่ายอยู่ ควรระวังเรื่องสีที่ดูสดใสจนเกินไปจะไม่เข้ากับงานในช่องอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

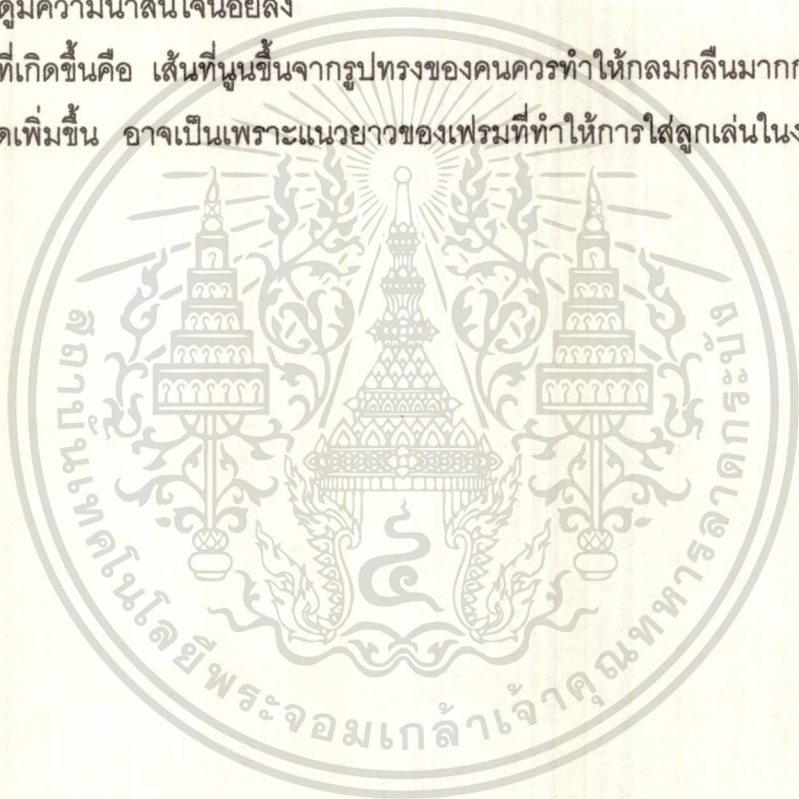
ขนาด 85 x 345 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการตัดทอนโครงสร้างภายนอกโดยทำให้ช่องเหลือ 2 ช่อง แต่ทั้ง 2 ช่องมีความยาวมากกว่าชั้นที่ผ่านมา โดยใช้รูปทรงคนเป็นแนวยาวในลักษณะนอนในเฟรมข้างหนึ่ง ส่วนอีกข้างมีรูปทรงคน 2 รูปทรง โดยข้างที่เป็นรูปทรงคนนอนใช้การทำวัสดุ โดยดูแล้วมีการเล่นกับตัววัสดุเพิ่มขึ้นโดยดูไม่เป็นก้อนจนเกินไป อีกข้างจะเป็นการระบายสีบนเฟรมเสียส่วนมาก แต่ก็มีการนูนออกมาของเส้นรอบนอก ซึ่งยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

การยื่นออกมาของกรอบมีจังหวะที่ดีแล้ว แต่อีกข้างยังน่าจะมีการใช้วัสดุให้สูงขึ้นอีก เพราะเส้นรอบนอกดูแข็งเกินไป มีการคุมน้ำหนักของสีที่ระบายทั้ง 2 ข้างแต่ทำให้พื้นผิวที่เกิดขึ้นมาก สีดูมีความน่าสนใจน้อยลง

ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ เส้นที่นูนขึ้นจากรูปทรงของคนควรทำให้กลมกลืนมากกว่านี้ น่าจะใช้สีที่ดูคมชัดเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะแนวยาวของเฟรมที่ทำให้การใส่ลูกเล่นในงานดูน้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด 200 x 340 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการใช้รูปทรงรอบบนอนเป็นสี่เหลี่ยมที่ไม่บิดเบี้ยว 2 ช่อง แต่มาเพิ่มการบิดเบี้ยว และนูนขึ้นกับเฟรมภายในรูปทรงที่มีการซ้อนกันอยู่ รูปทรงของคนใช้แค่ข้างละ 1 รูปทรง โดยมีท่าที่ว่่ากำลังเล่นกัน และยังคงมีสายตากับใบหน้าช่วยอยู่ในรูปทรงคน พื้นผิวและความคมชัดในการใช้สีมีเพิ่มขึ้นในทั้ง 2 เฟรมมีการทำวัสดุขึ้นเป็นรูปทรงคนตัวเล็กๆกระจายอยู่ในพื้นผิวของสีทั้ง 2 เฟรมมีการใช้สีที่แปร่งที่ต่างกัน สีที่ใช้ยังคงความสดใสอยู่ การใช้วัสดุที่มีความละเอียดขึ้นทำให้ดูเหมือนมีที่แปร่งที่ลอยขึ้นมา การยื่นขึ้นของกรอบข้างหนึ่งออกมาเป็นเฟรม อีกข้างหนึ่งยื่นออกมาคล้ายกล่องแต่มีรูปทรงคนแฝงอยู่ในนั้นและมีการนูนของกรอบเล็กออกมาจากตัวพื้น ทำให้เพิ่มความน่าสนใจมากขึ้น

จังหวะของงานคือ รูปทรงคนทั้งสองที่ทำงานร่วมกัน และกรอบเล็กที่ยื่นออกมาจากเฟรมใหญ่ สิ่งที่น่าสนใจได้แก่ พื้นผิวที่นูนขึ้นมากับรอยที่แปร่งและพื้นของวัสดุที่มีความละเอียดชัดเจนขึ้น อีกอย่างที่เป็นตัวช่วยไม่ให้งานดูโล่งเกินไปก็คือ ตัวรูปทรงคนเล็กๆที่กระจายอยู่ในพื้นที่ว่างๆ

สิ่งที่เห็นได้ชัดในการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 4 ชิ้น ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงความสุขที่อยู่ในโลกส่วนตัวของคนผิดปกติทางสมองและคนปัญญาอ่อน จะเห็นได้จากสี และที่ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์งานคือ การใช้วัสดุที่มีความแข็งแรง และมีความนุ่ม ให้ทำงานร่วมกับการระบายสีที่เป็นร่องรอยของที่แปร่งสร้างให้เกิดพื้นผิว ร่องรอยขึ้นในผืนงาน อีกทั้งจังหวะในการใช้รูปทรงเหลี่ยมที่บิดเบี้ยว โดยให้ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเป็นตัวควบคุมเทคนิคทั้งหมด เพื่อให้ได้ผลงานตามดังที่ข้าพเจ้าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

ข้าพเจ้าได้นำเสนอสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ไปพบเห็นมาจากบุคคลที่มีความพิการทางสมอง และจิตใจหรือคนปัญญาอ่อน ในบางแง่มุมเพื่อนำไปสร้างสรรค์ผลงาน หลังจากที่ได้ทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้รับผลสำเร็จจากการได้ปฏิบัติทดลองเทคนิคต่างๆในการสร้างสรรค์งาน ไม่ว่าจะเป็นการนำวัสดุมาใช้ในงาน การสร้างเฟรมที่บิดเบี้ยวและยื่นออกมา การใช้สีน้ำมันระบายลงไปบนวัสดุ การใช้ที่แปรงต่างๆในการทำงาน สิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่แต่ละขั้นตอนก็ล้วนแต่มีปัญหาเกิดขึ้น ทำให้ต้องแก้ไขทันทีหรือบางอย่างต้องทำการแก้ไขตั้งแต่ต้น เช่น การนำวัสดุหรือกระดาษมาปรับเปลี่ยนใช้ในงาน ต้องมีความละเอียดตั้งแต่การเลือกกระดาษว่าจะใช้กระดาษชนิดใด ควรจะสีรองพื้นแบบไหน จึงจะเหมาะกับกระดาษ เมื่อทำกระดาษขึ้นมาแล้วจะได้ผลตามต้องการมากเท่าที่คาดไว้เท่าใด ปัญหาเหล่านี้ทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆในการทำงานต่างๆ จากการสร้างสรรค์และได้รู้ว่าการทำงานต่างๆต้องมีการวางแผนงานที่ดีแล้วจะทำให้เกิดปัญหาน้อยลง ตัวข้าพเจ้ายังได้สังเกตบุคคลผิดปกติเหล่านี้เพิ่มขึ้นทำให้ได้ใกล้ชิดกับคนเหล่านี้มากขึ้น ในบางคนก็พบทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นกับคนผิดปกติและยังได้พบเห็นความคิดของคนที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบหรือสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้เห็นความเร่งรีบ เคร่งเครียดในการทำงานต่างๆ ซึ่งแย้งกับบุคคลผิดปกติที่ได้เห็นเป็นอย่างมาก ทำให้ได้ข้อคิดในมุมมองใหม่ๆที่มาจากบุคคลเหล่านี้อีกหลายๆอย่าง ทำให้ตัวข้าพเจ้ามีการมองในการใช้ชีวิตที่กว้างขึ้น ดูแล้วน่าจะทำให้ชีวิตมีความสุขขึ้น ยิ่งแนวความคิดที่ว่า ถ้าคนเราปล่อยวางสิ่งที่เคร่งเครียด สิ่งที่ไม่ชอบ หรือทำตัวเองให้สบายๆเสียบ้าง ชีวิตก็น่าจะมีความสุขขึ้น ความคิดนี้ยิ่งน่าจะทำให้คนลดความจริงจังของชีวิตลงมาบ้าง ทำให้คนไม่ต้องแก่งแย่งชิงดีกัน การดำเนินชีวิตของคนและสังคมก็น่าจะมีความสุขน่าอยู่เพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

โรงพยาบาลราชานุกูล . "มูลนิธิเพื่อเด็กปัญญาอ่อน"

มูลนิธิเพื่อโรงพยาบาลราชานุกูล . "โครงการกองทุนจ้างงานบุคคลปัญญาอ่อน."

กรุงเทพมหานคร

สุโท เจริญสุข . จิตวิทยาผิดปกติเบื้องต้น . 1 เล่ม . พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ : 2520

Michio Chimura . The Super Color Collection . Japan : 1990

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย พันธ์ชัย น้อยอารีย์
เกิด 17 กุมภาพันธ์ 2519 (กรุงเทพฯ)
ที่อยู่ 7/60 หมู่ 3 ซ.บุญศิริ ถ.สุขุมวิท ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทร.756-0920

การศึกษา

- โรงเรียน กัลยาณูเคราะห์ ระดับ ประถมศึกษา
- โรงเรียน วัดสุทธิวราราม ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร ระดับ ประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับปริญญาตรี

ประวัติผลงาน

- พ.ศ. 2537-2538 แสดงงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
- พ.ศ. 2539 ร่วมแสดงงาน "อีตาชิ" ครั้งที่ 1
- พ.ศ. 2540 แสดงงานกลุ่ม "ซอมาลี" ณ สถาบันปริทัศน์ มนมยงค์
- พ.ศ. 2541 ร่วมแสดงงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ครั้งที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้